

— Хайде тогава да ни водишъ! А овцата, която си загубилъ, ще ти платимъ...

Йорданъ вече и не мислилъ за овцата. По-голѣма грижа ималъ...

Тръгналъ той предъ турцитѣ, ала не ги водѣлъ къмъ село, а къмъ високия ридъ, гдето гората е най-гъста. Съ всѣка крачка тѣ се отдалечавали отъ селото. Йорданъ знаелъ, че разбойниците все ще разбератъ измамата, ала билъ се решилъ на всичко. Мжно му било само, че нѣма какъ да обади въ село. Като излѣзли на единъ дърварски пжтъ, слънцето било вече залѣзло, а по пжтя се спущалъ единъ селянинъ съ брадва на рамо. Той билъ бати. Презъ деня ходилъ въ нашата гора да бележи дървета за сѣчене и замръкналъ. Бати настигналъ турцитѣ, поздравилъ ги, а тѣ спрѣли и него да го разпитватъ за село. Тогава Йорданъ му направилъ знакъ съ очи, и той разбралъ, каква е работата.

— Далече е до село, агалларъ, — казалъ бати. — Азъ съмъ излѣзалъ отъ село да отида на кошарата още по пладне. И все съмъ вървѣлъ.

Турцитѣ се сбогували и продължили следъ Йордана, за да не закъснѣятъ. А Йорданъ, за да разкаже, каква беда заплашва цѣлото село, започналъ да пѣе. Самъ си съчи-

нилъ пѣсень и я пѣялъ съ цѣло гърло, та бати да го чуе:

Бате ле, бате Димитре,

като си идешъ въвъ село,
да кажешъ, бате, за мене.
Тѣзи сж турци — хайдути,
дошли сж село да грабятъ
на връхъ на светъ день Велик-
день.

Азъ ще ги вода нагоре
до Чаталъ баиръ, до върха,
па ще се хвърля въ дерето,
та дано Господъ помогне
да си селото спасиме...

Бати, като чулъ пѣсеньта, заплакалъ и тичешкомъ стигналъ до село. Отъ тогава бати, щомъ си спомняше за този день — плачеше, сякашъ бѣше малко дете.

— А съ Йордана какво стана, дѣдо?

— Богъ да го прости! Както казалъ въ пѣсеньта си, тъй и направилъ. Хвърлилъ се въ пропастьта отъ Чаталъ баиръ и тамъ намѣрилъ смъртъта си. Пожертвувалъ живота си, за да спаси селото.

Дѣдо натжженъ млъкна. На страната му блесна една сълза. Той я изтри съ дланъ и ме запита:

— Е, кажи ми, можешъ ли ти да направишъ такава нѣщо?

Азъ мълчахъ. Какъ бихъ могълъ да кажа, че мога да направя такава нѣщо! Мълчахъ и хапѣхъ устнитѣ си, за да не заплача.

Змей Горянинъ.

